

SOS-Glasnik

TROMJESEČNIK SOS-DJEČJEGA SELA HRVATSKA

ZAGREB • LIPANJ 2007. • GOD. XII • BR. **50**

15 godina
SOS-Dječjeg sela Hrvatska

Dragi prijatelji,

podsjetimo li se vremena kad je s radom započela Udruga SOS-Dječje selo Hrvatska, prisjećamo se i naših tadašnjih osjećaja koji su bili vrlo raznoliki – od oduševljenja do straha, nade i sreće. Iznad svega vjerovali smo da se stvari mogu promijeniti u vremenu koje nam je dano i da možemo učiniti mnogo dobrog za

one koji su ostali gotovo sami. Djeci je najteže kad osjećaju da su bez podrške, bez odraslih koji će ih naučiti, podržati i uputiti. Kad želimo nešto promijeniti ili učiniti boljim, potrebna je hrabrost. SOS-dječja sela sa svim svojim programima diljem svijeta, od obiteljskog načina skrbi o djeci do medicinskih i obrazovnih centara, na prvome mjestu imaju interese djece. U svakodnevnom životu želimo štiti djecu i djelovati za njihovu dobrobit. Vjerujemo da smo odgovorni i hrabri, jer prepoznajući potrebe djece, djelujemo svakoga dana. Kad štitimo dječja prava hrabri smo i govorimo istinu da mnogo toga u svijetu odraslih treba promijeniti. Skrb o djeci u današnjem svijetu ne zaokuplja kao svjetla pozornice, ali zauzvrat prima beskrajnu zahvalnost u dječjem pogledu ili samo u pozivu na zajedničko igranje, šetnju ili druženje.

S toplim danima svibnja proslavili smo deset godina od svečanog otvaranja SOS-Dječjeg sela Ladimirevci. Slavonska ravnica, šesnaest sos-kuća, sos-mame i tete, sa zaposlenicima postali su dom djeci bez odgovarajuće roditeljske skrbi. Prekrasno igralište, jezerce, blizina škole, lokalno stanovništvo s puno razumijevanja stvorili su ugodno ozračje za novu svakodnevnicu. Iz dana u dan, s naporom mnogih ljudi, tijekom svih ovih godina u mogućnosti smo kvalitetno skrbiti o našoj djeci.

Na samom kraju još jedne školske godine, prije ljetnih praznika, kad ćemo imati priliku uživati u slobodnim danima, zahvaljujem svim našim prijateljima, darovateljima i zaposlenicima koji svojom dobrotom i marom svih ovih godina i dana stvaraju bolji život za našu djecu.

Marija Katavić

Prof. dr. sc. Marija Katavić

predsjednica Udruge SOS-Dječje selo Hrvatska

Udruga SOS-Dječje selo Hrvatska

proslavila je 13. svibnja 15 godina rada. Na Cvjetnom trgu u Zagrebu raspjevani program otvorili su dječji zborovi Bajka i Vrapčići. Na drugom kraju trga održana je lutkarska predstava Tvornice lutaka. Od podneva program su nastavile Zagrebačke mažoretkinje, Dino i Lorena, Kraljevi ulice, a proslavu su zaključile Jelena Radan i Meritas.

Preživljavanje u prirodi

Clanovi Športskog društva veterana Domovinskog rata već dva mjeseca male stanovnike SOS-Dječjeg sela Lekenik uče kako preživjeti u prirodi. Svake nedjelje u dopodnevni satima u obližnjoj šumici okuplja se dvadesetak dječaka i djevojčica. Malo pomalo i tu je već napravljeno mnogo toga neophodnog da bi se preživjelo u divljini. Stol, klupe, mjesto za vatru, kao i za spremanje namirnica i vode, napravljeno je spretnošću malih ruku. Trenutačno su svi zabavljeni učenjem vezanja raznih vrsta čvorova, bez čega nema preživljavanja u prirodi. Paljenje vatre i njezino držanje pod kontrolom odavno je svladano. Proteklog vikenda organiziran je izlet na Kupu gdje su usvajana znanja prepoznavanja samonikloga jestivog bilja. Dan je proletio, a SOS-mame i tete nisu se ljutile na to što su se svi vratili ponešto blatnjava, jer takav je život u prirodi.

Šahovski turnir

Ove godine Dan sporta djeca SOS-Dječjeg sela Lekenik obilježila su na otvorenom prvenstvu Županije u šahu. Održan je turnir i cjelodnevno druženje. Sokovi i sendviči dodatno su potakli mališane na razmišljanja za šahovskim pločama. Naravno, kao i na dosadašnjim natjecanjima, ni nagrade nisu izostale. Marko je osvojio drugo mjesto u kategoriji učenika do 13 godina, dok je Ivana u ukupnom poretku bila četvrta, a u kategoriji do osam godina osvojila je prvo mjesto.

Trešnja na suncu

Rascevala trešnja na suncu
Čeka malu marljivu pčelicu.

Sunce kad trešnju grije
Svojom zlatnom zrakom
Njenu granu umije.

Marija, 4. raz.

Nogomet s prijateljima

Prvi lipnja 2007. u Centru za odgoj u zagrebačkim Dugavama organizirani su tradicionalni sportski susreti domova Hrvatske. SOS-Dječje selo Lekenik ove se godine prijavilo za natjecanje u nogometu. Odmah se moramo požaliti da nas ždrijeb nije mazio i svrstani smo u skupinu s Osijekom i

domaćinom Dugavama. Prva utakmica protekla je žustro s mnogo naših propuštenih prilika. I kako to biva u nogometu, Osječani su to kaznili i zabili odlučujući zgoditak na samom završetku utakmice. Tako je utakmica s Dugavama sve odlučivala. Mirko, Mihael, Zlatko, Karlo, Mario, Danijel, Adrijan i Miroslav dali su sve od sebe, ali više od neriješenog rezultata nije se moglo. Ostalo je samo da odigramo utješnu utakmicu s dečkima iz Pule i odemo na ručak. Nismo bili razočarani već željno čekamo da iduće godine ponovno odmjerimo snage s prijateljima iz drugih domova Hrvatske.

10 godina SOS-Dječjeg sela Ladimirevci

Ni paklena vrućina ni jak vjetar koji se iznenada pojavio nisu mogli pokvariti veliko slavlje u SOS-Dječjem selu Ladimirevci u povodu desete obljetnice njegova svečanog otvaranja. Djeca, SOS-mame i SOS-tete, mladi iz SOS-zajednica mladih Osijek, prijatelji iz SOS-Dječjeg sela Lekenik te mnogi gosti uživali su u zabavnom programu. Uz Dječji zbor SOS-Dječjeg sela Ladimirevci svoje pjevačko umijeće pokazali su Iva i Vinka te Linda, mlada pjevačica iz SOS-Dječjeg sela Ladimirevci. Svoj doprinos rođendanskom slavlju dali su i mali recitatori: Suzana, Marija i Mia kao i Dječje kazalište Osijek. Mališane i goste oduševio je nastup dječje sekcije KUD-a «Šokadija», Ladimirevci, koja je uz pratnju tamburaškog sastava Šokci izvela nekoliko plesova iz Slavonije i Baranje. Rođendansku čestitku uputio je i gradonačelnik Valpova gosp. Leon Žulj. „Radost djece najbolji je pokazatelj da je gradnjom SOS-Dječjeg sela Ladimirevci učinjena velika stvar. Mislim da nema važnijeg posla od toga da se djeci koja su iz nekog razloga ostala bez roditeljske skrbi omogućiti sretno djetinjstvo, mirno odrastanje i potpora za daljnji život. Grad Valpovo i dosad je imao dobru suradnju s SOS-Dječjim selom Ladimirevci, a nadam se da će tako i ostati“, istaknuo je gradonačelnik Žulj. U ovih deset godina SOS-Dječje selo Ladimirevci postalo je prava oaza u srcu Slavonije.

Susret generacija NK Osijeka za SOS-Dječje selo Hrvatska

Deset golova, 90 minuta, tri utakmice, 1 500 gledatelja, TV prijenos te šezdesetak bivših i sadašnjih igrača osječkoga nogometnog prvoligaša – sve za SOS-Dječje selo Hrvatska. Motiv povratka bivših igrača bila je podrška djeci SOS-Dječjeg sela Ladimirevci. Snage su u tri polusatne utakmice odmjerile ekipe Old Stars (nekadašnje zvijezde), UEFA Stars (osječka europska generacija) i New Stars (trenutačna klupska postava NK Osijek) – svi susreti završeni su izjednačeno. Humanitarna utakmica „Susret generacija“ završila je na najbolji mogući način. Prikupljena sredstva od prodaje ulaznica te na tomboli priređenoj u sklopu svečane večere darovana su SOS-Dječjem selu Hrvatska.

Igrači NK Osijeka u SOS-Dječjem selu Ladimirevci

Marko Babić dugo se mučio pri sastavljanju bicikla, Jurica Vranješ spremno je pristao zaigrati na dva mala s djecom u SOS-Dječjem selu Ladimirevci. Njima, kao ni ostaloj tridesetorici što bivših što sadašnjih nogometaša Osijeka, nije bilo teško 27. svibnja odvojiti vrijeme za druženje s djecom. Uveličali su time proslavu 10. obljetnice SOS-Dječjeg sela Ladimirevci i još jednom pokazali da nogometaši imaju humano srce. Bili su tu

predstavnici svih generacija, poput Grnje i Marasa iz one koja je Osijek uvela u 1. ligu bivše države, S. Vranješa, Petrovića, Žitnjaka, Vukoje, Rukavine i Bajsica koji su odigrali prve službene utakmice HNL-a; Ergovića, Beširevića, Vujice, Beljana, J. Vranješa, Babića i Brkića iz momčadi koje su Osijeku donijele najveće europske rezultate.

– Mislim da je ovo za svaku pohvalu i sretan sam što barem na ovaj način možemo djeci uljepšati jedan dan. Moram priznati da sam oduševljen ovim što vidim jer se na svakom koraku osjeća da su djeca sretna i zadovoljna – rekao je Marko Babić.

Djeca su bila oduševljena jer su imala prigodu družiti se s igračima koje mogu gledati na velikim utakmicama europskih liga. – Kad sam čuo da će doći, nisam mogao spavati jer sam sretan što su ovdje – rekao je Miroslav iz SOS-Dječjeg sela Ladimirevci.

MD profil Grupa

osnovala je u svibnju u Zagrebu novo poduzeće MD profil Intra. Poduzeće je specijalizirano za

suhu gradnju i sve unutarnje radove. U trenutcima osnivanja nove tvrtke pokazala se je i potreba za preuređenjem unutrašnjosti SOS-Zajednice mladih u Zagrebu. Osnivač i vlasnik poduzeća MD profil, gospodin Darko Mandarić, odlučio je darovati 50 000 kuna u opremi i materijalu potrebnom za realiziranje naših radova.

Chevrolet je pokrenuo akciju “Djeca djeci” u svrhu poticanja školske djece na bavljenje sportom. Chevrolet je uz pomoć svojih partnera u svakoj županiji darovao profesionalnu opremu različitim juniorskim sportskim klubovima. Djeca će zauzvrat učiniti dobro djelo kako bi pomogla onoj djeci koja nemaju tu sreću da su uz svoje roditelje. Organizirat će se zajedničke utakmice i druženja, skupljat će se dodatna novčana sredstva. Prije finala VIP Open Toura 2007. koji se 10. lipnja održao na Jarunu u Zagrebu, Chevrolet je SOS-Dječjem selu Lekenik darovao 75 000 kuna.

Skupština Udruge SOS-Dječje selo Hrvatska održana je u travnju ove godine u Zagrebu. Na Skupštini su prihvaćeni izvještaji o radu SOS-dječjih sela Lekenik i Ladimirevci, te SOS-Dječjeg vrtića Lekenik. Predstavljeno je i revizorsko izvješće revizorske kuće IB Grant Thornton za 2006. godinu, koja je izdala “pozitivno revizorsko mišljenje na bilančne pozicije Udruge SOS-Dječje selo Hrvatska na dan 31.12.2006.”

Ugodan posjet

U četvrtak, 31. svibnja 2007., u posjet Republici Hrvatskoj i predsjedniku Stjepanu Mesiću stigao je predsjednik Ukrajine gospodin Viktor

Juščenko. Gospođa Katerina Juščenko i gospođa Milka Mesić taj su dan iskoristile za posjet SOS-Dječjem selu Lekenik, razveselivši djecu i odrasle. Supruge dvaju predsjednika obišle su male stanovnike u jednoj od SOS-kuća. SOS-teta Kristina, Ivan, Ivana, Josip, Emanuel i Katarina veselo su razgovarali s dragim gošćama. U prostoru SOS-Društvenog centra svoje su im glumačko umijeće predstavili članovi malog SOS-teatra.

Prča

Medica Jagodica i Medo Edo krenuli su u šetnju. Šetali su livadom i Jagodica Medica ugledala je prekrasno cvijeće. Medica Jagodica ga je ubrala i kod kuće ga je stavila u vazu. Medo Edo bio je jako sretan što se Medici Jagodici cvijeće jako svidjelo.

Dijana, 7 god.

Prvačići naši

U SOS-Dječjem vrtiću Lekenik kao da nema početka i kraja radne pedagoške godine. Još i ne završi jedna radna godina, a mi se već upoznajemo s novom djecom koju upisujemo. Tijekom ljeta ona će dolaziti k nama na igru i upoznavanja, kako bi se u rujnu za stalno uključila u jedan od programa koje im nudimo. Ove godine samo devetero djece ide u školu, a ostali će još jednu godinu provesti u igri, radu i učenju. I umjesto nabiranja što smo sve radili, ovoga puta prepuštamo da sami procijenite kako smo provodili vrijeme u svojim skupinama. Učitelj prvog razreda OŠ Mladost, Lekenik, koju su posjetila naša djeca, rekao je da većina ne bi trebala ići u školu do Božića koliko su naučila i koliko znanja imaju.

Gordana Bionda-Mežnarić

Sama u kući

Netko zvoní. Sama sam u kući. Silazim niza stube i prilazim vratima. Zvonjava je sve jača. Upitala sam tko je na vratima. Nitko ne odgovara. Stavila sam ruku na kvaku. Ruka mi dršće od straha. Da li da otvorim? Otvorit ću. U posljednji trenutak se predomišljam, ali ipak otvaram. Kvaka je trznula, a vrata se otvorila. Moja susjeda razgovara s tetom koja se slučajno naslonila na zvono.

Marija, 4. r.

Lastavica

Došla je lastavica,
Projletna vjesnica.

Ta mala ptičica
Nosi s juga zvonca.

Leti oko moje kuće
I nisko je oblijeće.

Marija, 4. r.

Kostarika, tropski raj

putopis

Teška zagonetka: Zemlja manja od Hrvatske, a nije Slovenija?

To je Kostarika, zemlja smještena između Atlantskog i Tihog oceana. Krase ju brojne prirodne ljepote kao što su rijeke, jezera, slapovi, planine, dvadesetak vulkana od kojih je nekoliko čak i aktivno, te prekrasne pješčane plaže obiju obala. Dani teku brzo: sunce izlazi oko 5 sati, a već u 6 poslije podne zalazi. Hrana je tipično tropska: egzotično voće poput banane, ananasa, avokada, zatim korijenje drveća i, naravno, neizostavna riža!

Ljudi su prilično glasni i strastveni, što i nije neko čudo budući da im uzavrela latinskoamerička krv kola venama. Topli su, otvoreni i srdačni, no to naravno varira od mjesta do mjesta. Sve strastvene shoppingoholičare mogla bi zanimati jedna informacija, a ta je: Kostarika je nevjerovatno jeftina! Prehrambene namirnice, odjeća, autobusne karte, kuće, zemljišta. Cijene su smiješne! Zato mnogo ljudi tu dolazi investirati. Ako se želite provozati busom od Santa Ane do glavnoga grada San Josea, za što vam treba nekih pola sata, nećete potrošiti više od dvije i pol kune! S druge strane, ne isplati se kupovati tehniku koja je užasno skupa u usporedbi s cijenama na hrvatskom tržištu. Papir formata A4 nemoguće je naći u Kostarici, jednostavno ga ne prodaju! Jednako tako nećete moći kupiti mobitel ako ste mlađi od 18 godina. UWC (United World College) koji ja pohađam, nalazi se u centru Santa Ane, maloga gradića smještenog blizu glavnoga grada.

Osim domaće zadaće, školski život ispunjen mi je brojnim aktivnostima kao što su kiparstvo, sviranje raznih egzotičnih udaraljki, kongosa i bubnjeva, a uskoro i violončela, zatim rad s ljudima zaraženim HIV virusom i oboljelima od side, frizbi te hiking klub u sklopu kojega smo i posjetili aktivni vulkan Poas! U koledžu živi oko 125 ljudi koji dolaze iz raznih dijelova svijeta, iz potpuno drugačijih kultura, s drugačijim predodžbama o životu i načinom razmišljanja, tako da ne protekne nijedan dan a da ne naučim nešto novo. Svaki dan je dragocjen i maksimalno ispunjen. Ljenčarenje i izležavanje prava su rijetkost.

U svijetu ima 12 UWC-a i svaki je individua za sebe, no svi imaju i zajedničku crtu, a to je načelo po kojemu smo svi jednaki i svatko ima pravo izreći svoje mišljenje. Filozofija svih tih koledža, filozofija je koja bi trebala biti standard u svijetu: razumijevanje, tolerancija, poštivanje i slavljenje različitosti!

Anita

SOS-Dječje selo Hrvatska zahvaljuje:

Chevrolet Hrvatska

ReckittBenckiser

MD profil Grupa

Grad Osijek

NK Osijek

Massa d.o.o.

Iskon Internet

Jadransko osiguranje

Borbaš Security

JutarnjiLIST

**Večernji
list**

KONS

Hotel Osijek

STV

Novi radio

Gradski radio Osijek

Auto Viola

Hrvatske vode

Klik Osijek

Hrvatski nogometni savez

SOS-DJEČJE SELO HRVATSKA, ZAVRTNICA 5, ZAGREB

Tel: 01/ 461 00 66, 461 00 67 • sosdjs-hr@zg.tel.hr • www.sos-dsh.hr

Račun: 2402006-1100071558

SOS-GLASNIK namijenjen je djeci, djelatnicima, suradnicima i prijateljima SOS-Dječjeg sela Hrvatska. Tiska se na hrvatskom jeziku i nema komercijalnu namjenu.
Izdaje: SOS-DJEČJE SELO HRVATSKA, Zagreb, Zavrtnica 5

Glavna i odgovorna urednica: Višnja Tuškan-Krupić

Urednik: Ivan Jergović

Suradnici: djeca i mladi SOS-Dječjeg sela Lekenika i Ladimirevaca, J. Bagarić, S. Bjedov, F. Floršić, K. Ilievski, V. Matić, B. Mihaljinac, A. Nađ, D. Petrović, I. Pilko, M. Rudela, M. Vipotnik, D. Virag, A. Zdjelar Paunović

Fotografije: Arhiva udruge SOS-Dječje selo Hrvatska • Kompjutorska priprema i tisak: GIPA Zagreb

Naklada: 25 000, ISSN 1330-7762 • SOS-Glasnik prijavljen je kao javno glasilo Vladi Republike Hrvatske.

Temeljem Zakona o PDV-u, čl. 11., udruga SOS-Dječje selo Hrvatska nije u sustavu PDV-a.

SOS-dječja sela brinu se za djecu bez roditelja i roditeljske skrbi, bez obzira na rasnu, nacionalnu i vjersku pripadnost, a pružaju im ljubav i sigurnost u obiteljskom okruženju. Prvo SOS-dječje selo osnovao je Hermann Gmeiner (1919.-1986.) u austrijskom gradiću Imstu 1949. godine. SOS-Kinderdorf International najveća je svjetska nevladina humanitarna organizacija. Predsjednik SOS-Kinderdorf Internationala, organizacije koja okuplja sve nacionalne SOS-udruge, jest gospodin Helmut Kutin. Udruga SOS-Dječje selo Hrvatska član je SOS-Kinderdorf Internationala.